

[Madsen-Mygdal.]

saa meget Arbejde som muligt i denne vanskelige Tid, hvor Arbejdsløsheden rider Samfundet,“
og til sidst skriver Bladet:

„Regeringen har atter“ — atter er særlig godt — „vist, at den er klar over Tidens Vanskeligheder og med alle til Raadighed staaende Midler vil søge at afbøde dem.“

Og hvad er saa Sandheden i alt dette? Ja, det er jo næsten Synd at sige det, naar endelig den højtærede Finansminister har faaet sammenskrabet denne Liste for at dække over Regeringens Nøgenhed, men Sandheden er, at blandt disse Statsarbejder til et Beløb af i alt 52,8 Mill. Kr. stammer alt, hvad der findes af ekstraordinære Arbejder, bevilgede ved særlig Lov, fra den forrige eller en tidligere Venstregerings Tid. Der er først de særlige Vejarbejder til i alt 7¼ Mill. Kr.; det fylder godt, og hver Øre dertil stammer fra den af Venstre i 1927 gennemførte Automobilbeskatning, der blev baandlagt netop til Vejarbejder. Der er Jernbanebroen over Lille Bælt med 4½ Mill. Kr., ogsaa gennemført af en Venstregering i 1924. (*Einer Jensen*: Vi hjalp da till). Ja, ja, men det skal jo bruges til at rose denne Regering, og den var ikke født, da Loven blev gennemført. Der er Augustenborg Sindssygehospital, hvorom Loven ganske vist først blev vedtaget i Maj 1929, altsaa efter Valget, men i den Skikkelse, hvori nu afdøde Sundhedsminister Rubow havde fremsat den i Februar samme Aar. Der er Nationalmuseet med 1 Million, der ogsaa skyldes den af Venstres Regering i 1928 gennemførte Lov, o. s. v. Alt i alt beløber de ekstraordinære Arbejder, som skyldes særlige Love, og vel at mærke Love gennemførte af tidligere Venstregeringer, sig til godt 22 Mill. Kr. Tilbage bliver da kun ca. 30 Millioner, hvilket alt i alt er de normale Vedligeholdelses- og Nybygningsarbejder, som kommer igen stadig, og som hvert Budget indeholder.

Jeg bebrejder ikke Regeringen, at den ikke har afskaffet Arbejdsløsheden gennem Iværksættelsen af offentlige Arbejder. Det kan ingen Regering gøre, heller ikke den nuværende. Det er en Selvfølge, at naar den private Erhvervsvirksomhed faar sin Beskæftigelsesevne formindsket, efterhaanden som Produktionsomkostningerne kommer til at staa i større og større Misforhold til Salgsmulighederne, er det haabløst at tro paa, at de offentlige Kasser kan træde i Stedet for Erhvervslivet. Vi har i

saa Henseende tilstrækkelige Erfaringer fra Fortiden. I ingen anden Regeringsperiode er der anvendt saa store Midler til Arbejdsløshedens Bekæmpelse gennem Iværksættelse af offentlige Arbejder som under Venstres Regering i 1920—24, men nogen varig Indflydelse paa Arbejdsløsheden opnaaedes der ikke ad den Vej, og der er ingen Grund til at tro, at det lader sig gøre. Men naar nu Regeringen roser sig af, at den paa dette Omraade har gjort en særlig Indsats, er det, jeg har fundet det rigtigt at paavise, at det ikke er rigtigt. Tværtimod, naar den vil hævde, at den i det mindste har udrettet noget, viser det sig ved nærmere Eftersyn, at dette noget er det rene intet, naar man da ikke vil medtage det, som altid vil være at opføre paa et normalt Budget i saa Henseende.

Det er jo i høj Grad glædeligt, om en fuldkommen taabelig Arbejdskamp er undgaaet, for saa vidt kan jeg staa ved Siden af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, men hvis man tror, at den Overenskomst, der er sluttet, en Overenskomst, der lønmæssigt nærmest betegner status quo, nogle faa Procents Lønedsættelse for de højest lønede, men saa Ferie, der betyder Lønforhøjelse, status quo omtrent over hele Linien, — hvis man tror under de nuværende Forhold, med det mægtige Prisfald, der er ude i Verden, med den store Nedsættelse af Prisene paa Levnedsmidler, med den voldsomme Nedgang, der er sket i vort Lands Købeevne, at status quo paa Prisernes og Lønningernes Omraade, to Ting, der er nøje knyttet til hinanden, giver Mulighed for øget Beskæftigelse, saa tager man fejl. Tværtimod, det indeholder Fare for det modsatte. Og nu, da det store, uhyggelige Arbejdsløshedsproblem staaar truende foran os, da vi allerede har en stor Arbejdsløshed og Udsigt til at faa en endnu større, hvad har saa Regeringen at foreslaa overfor dette? Ja, vi har nu formodentlig faaet det alt sammen fejlet sammen paa det Fejlblad, som er blevet os præsenteret ved Statsministerens besynderlige Forslag, som for et Øjeblik siden var til anden Behandling, hvor der var nogle Millioner til nødstedte Bykommuner der var trukket sammen med en Række ganske ordinære Finanslovbevillinger. Og i dette Forslag er der selvfølgelig intet som helst til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, det er der ingen, der vil hævde. Naar man ser bort fra de forskellige Smaabevillinger, som hører hjemme i Finansudvalgets Drøftelser og meget let kunde være ordnet der, er der ingen Arbejder og i Virkeligheden heller ingen